mítavý důvod nově rozhodl. Důvody: Rozsudek vydán byl 1. září 1919 ve Vídni, tedy v nynější republice rakouské. Tam musí podle nařízení státního úřadu pro finance ze dne 25. března 1919 St. G. Bl., č. 191 platy konány býti ve měně rakouské. Proto kdyby byl rozsudek zamýšlel odsouditi žalovaného ku placení v j i n é měně, byl by to ve výroku svém vyslovil. Nelze tu proto použiti čl. 386 obch. z. Z toho plyne, že zamítavé stanovisko soudu prvého nemá v zákonu opory. Ježto ale soud neobíral se otázkou, zdali to, co bylo k soudu složeno, lze považovati za splacení dluhu, nýbrž řešil otázku placení pouze s hlediska proměn valutárních, bylo rozhodnuto jak uvedeno výše.

Nejvyšší soud rekursu dovolacímu vyhověl a změnil druhé rozhodnutí v ten rozum, že se usnesení prvého soudu zrušuje a dlužník se svými námitkami odkazuje na pořad práva.

Důvody: Svým návrhem domáhá se dlužník výroku, že složením dlužného peníze k soudu byl vymáhající věřitel uspokojen a že tudíž nutno exekuci zrušiti. Ježto však exekuční titul zní na koruny bez bližšího označení a jest mezi stranami o to spor, zda míněny jsou koruny československé či rakouské, rozhodnutí o této otázce však závisí na vyšetření a zjištění skutkových okolností, jež nejsou stranami srovnale udány, aniž ze spisů vyplývají, nelze o návrhu dlužníkově rozhodnouti v tomto řízení, nýbrž nutno odkázati ho s námitkami na žalobu upravenou v § 35. ex. ř. (§ 40. odst. 2. ex. ř.)

Připomíná se, že příslušným, povoliti exekuci, byl dle § 82. ex. ř. sborový soud I. stolice (nařízení z 19. března 1919 č. 145 sb. z. a n.). Ježto však povolující usnesení stalo se právoplatným, není nejvyšší soud s to, by něco na věci změnil.

Dr. Kasper.

ZE DNE.

Sbor notářů okrsku pražského konal dne 2. února 1921 valnou hromadu, na které přijaty volné návrhy notářské komory ve příčině úpravy platů kancelářského personálu jednohlasně a volný návrh ve příčině vnuceného přistoupení všech členů kolegia ke spolku notářů československých všemi hlasy proti jedinému. Návrh první zní: »Sbor notářů okrsku pražského zmocňuje komoru, aby v příhodnou dobu, objeví-li se toho potřeba, ujednala s organisacemi kandidátů notářství a kancelářských úředníků úmluvu o úpravě platu všechny notáře vížící dle přibližních zásad, jaké přijala advokátní komora Pražská a aby předložila, uzná-li to za vhodné, ministerstvu spravedlnosti návrh na zvýšení sazby notářské, event. na zamezení pokoutnictví neb jiný návrh kompensační.«

Návrh druhý zní takto: »Sbor notářů okrsku pražského zavazuje každého příslušníka svého ku stavovské povinnosti a prohlašuje za věc stavovské ctí, aby přistoupil za člena stavovské organisace spolku notářů československých, i zmocňuje komoru, aby, v případě, že by nebylo vyhověno této výzvě, vyvodila z toho příslušné důsledky.« Na téže valné hromadě zvolena nová komora a sice za předsedu Dr. Batěk a za členy komorní Dr. Černý z Říčan, Dr. Čulík z Vršovic, Dr. Fiala z Benešova, Gregora z Plzně, Dr. Kreiml z Prahy, Křen z Hořovic, Dr. Mokrý z Kr. Vinohrad, Seifert z Kutné Hory a za náhradníky: Dr. Frenzl z Nuslí, Dr. Král z Prahy, Dr. Svoboda ze Smíchova a Dr. Zmek z Prahy.

Časopis německých notářů »Notariatszeitung« přináší v posledním svém čísle zprávu o tom, že poslanec Dr. Brunar intervenoval u Ministerstva spravedlnosti v různých záležitostech stavovských, zejména ohledně zákona o úlevě soudů, ohledně výkladu tarifu a obsazení míst v území zněmčeném, začež se mu vzdává dík. Celý článek činí dojem, jako by veškeré vymoženosti poslední doby staly se příčiněním tohoto poslance, což rozhodně neodpovídá pravdě, neboť veškeré vymoženosti stavovské, dosud získané, staly se pouze a jedině k popudu a zásluhou našeho spolku. Ponětvadž ve zprávě se tvrdí též, že při obsazování míst má býti celé německé jazykové území pokládáno za jednotu, což zní velice pythicky, a vypadá tak, jakoby snad p. poslanci bylo bývalo dáno ujištění na kompetentních místech, že zněmčené území naše má býti pokládáno za samostatnou jednotu při obsazování, intervenoval ihned náš spolek u ministerstva spravedlnosti. Zde zjistili jsme, že o nějakém jednotném jazykovém německém území vůbec tím méně za účelem obsazování míst nemůže býti řeči a že poslanec Dr. Bruner zcela patrně nesprávně si vykládal sdělení, že ministerstvo pokládá za přípustno překládati notáře z Moravy a Slezska do Čech a naopak, což ovšem zní poněkud jinak.

Příkazování projednání pozůstalostí notářům. Na intervenci naši, aby již vydán byl slíbený zákon o úlevě soudů a přikázání pozůstalostí notářům, dáno nám bylo na příslušných místech ujištění, že právní výbor, jenž zákon ten právě projednává, skončí práci svou ještě během této sesse, takže pravděpodobně osnova stane se ještě v této sessi zákonem.

Superlegalisace a affidavit. Spolek náš intervenoval u ministerstva zahraničí i spravedlnosti i docílil toho, že ministerstvo zahraničí vyslovilo se již příznivě pro zavedení affidavitu a pro zkrácení pochodu při superlegalisaci v tom smyslu, že má býti vyřazeno presidium vrchního zemského soudu, takže žádosti za superlegalisace podávaly by se direktně u ministerstva spravedlnosti. Souhlas ten došel na ministerstvo spravedlnosti, kdež jest již předmětem úvah i doufáme, že v nejkratší době bude záležitost tato příznivě vyřízena.

Notářská listina ve styku mezistátním. Spolu s komorou Pražskou, podal náš spolek pamětní spis na ministerstvo zahraničí, v němž dožaduje se toho, aby při uzavírání mezinárodních smluv s říší německou a zejména se státy povstalými z říše Rakousko-uherské, pamatováno bylo též na to, aby notářská listina, zejména vykonatelná, byla připuštěna ve všech těchto státech, jako listina veřejná, případně jako titul exekuční, a aby nebylo požadováno nového zpoplatnění této listiny.

Pečetě notářské. Jak jsme již oznámili našim členům, vyhověl ministerstvo spravedlnosti naší žádosti, aby do pečetí notářských pojato bylo označení »Republika československá«, což bude míti zejména význam ve styku mezistátním. Zároveň spolek náš obrátil se na veškeré české komory, aby odporučily svým příslušníkům upraviti pečeť v tomto smyslu. Cenu pečetí vyjednal náš spolek se zdejšími rytci na 100 Kč za obě jednojazyčné. Obojjazyčné budou za 120 Kč, po případě dražší, dle množství slov.

Promíčení pohledávek palmárních. Právě se dovídáme, že žádost notářskou komorou pražskou spolu s advokátní komorou za prodloužení lhůty stran promlčení pohledávek palmárních podaná, byla příznivě vyřízena, i že bude zcela jistě přijat zákon o prodloužení promlčení lhůty.

Notářský tarif. Na zakročení spolku našeho vydalo ministerstvo spravedlnosti v posledním čísle svého Věstníku č. 11. autentický výklad notářského tarifu. Přinášíme slovné jeho znění:

Ministerstvo spravedlnosti bylo upozorněno, že praxe při používání notářské sazby zavedené nařízením ze dne 30. ledna 1920, č. 69 sb. z. a n. kolísá a to zejména, pokud jde o určování poplatků soudních komisařů. Aniž by mínilo zasahovati do rozhodování soudů pozůstalostních, pokládá ministerstvo spravedlnosti za vhodno upozorniti, jak na některé sporné otázky pohlíží.

Především jde o otázku, zdali odměny za projednání pozůstalosti dle položky 10 d) určeny jsou jako náhrada za v š e c k y práce s projednáním pozůstalosti spojené, či týkají-li se jen v l a s t n í h o projednání pozůstalosti. Tu nutno přihlížeti nejen k položce sazební samotné, ale i k ustanovením §§ 4 až 6 nařízení o sazbě a k nespornému patentu, a dojdeme pak k závěru, že v odměně sazební zahrnuta jest náhrada za výkony o b v y k l é spojené s projednáním pozůstalosti, které jinak náleží soudu pozůstalostnímu, jež komisař zastupuje, nikoli ale odměna za výkony, které po zákonu náleží provésti stranám a jejichž náklady tedy povinny jsou nésti strany samy (§§ 150., 151. nesp. pat.). Při tom ovšem vždy výkony a vydání zmíněné v §§ 4—6 nahraditi jest zvláště.

Na pozůstalosti hrubé hodnoty přes 50.000 K se tarif nevztahuje. Odměnu za projednání dlužno tu určiti dle § 171. odst. 3 not. ř. a to, i když jest projednání takové pozůstalosti jednoduché (pozn. k pol. 10 c, d). Jest tu pak ovšem samozřejmo, že odměna nemůže býti nikdy nižší, nežli jest ustanovena v sazbě.

Vždy nutno míti na zřeteli, že sazba platí jen pro případy j e d n o d u c h é, a že ve všech případech, které nejsou takovými, i když hodnota pozůstalosti jest nižší, nežli 50.000 Kč, dlužno přisuzovati poplatek soudního komisaře se zvláštním zřetelem na to, jakou námahu projednání vyžadovalo, a že sazba bude tu minimem, od něhož nutno vycházeti (31177/20).

Doufáme nyní, že nebudou míti soudy více pochybnosti při posuzování našich útrat, neboť jest zcela jasně řečeno, že sazba notářská za projednání pozůstalosti pod 50.000 K není